

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРАВОСУДДЯ

В И С Н О В О К

щодо проекту Закону про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення та Закону України «Про охорону культурної спадщини» (реєстр. № 6765 від 19 липня 2017 року)

Комітет з питань правової політики та правосуддя розглянув на своєму засіданні 5 грудня 2017 року (протокол № 66) на відповідність Конституції України проект Закону про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення та Закону України «Про охорону культурної спадщини» (реєстр. № 6765 від 19 липня 2017 року) (далі – Законопроект), поданий народним депутатом України Князевичем Р.П.

Згідно із пояснювальною запискою Законопроект розроблено з метою вжиття ефективних національних заходів задля охорони, збереження, популяризації й передачі майбутнім поколінням культурної спадщини та запобігання порушенням у сфері охорони культурної спадщини шляхом: посилення адміністративної відповідальності за правопорушення у сфері охорони культурної спадщини; узгодження положень Закону України «Про охорону культурної спадщини» та Кодексу України про адміністративні правопорушення термінологічно та в частині органів (посадових осіб), уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення; узгодження положень Закону України «Про охорону культурної спадщини» та Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» в частині назви головної посадової особи територіальної громади відповідно села (добровільного об'єднання в одну територіальну громаду жителів кількох сіл), селища, міста.

Прийняття вказаного Законопроекту дозволить реалізувати міжнародні зобов'язання з охорони, збереження, популяризації й передачі майбутнім поколінням культурної спадщини та запобігання порушенням у сфері охорони культурної спадщини.

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з наступного.

У Конституції України зазначається, що Україна є правовою державою (стаття 1), органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України (частина друга статті 6), закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частина друга статті 8). За приписом частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до положень статті 54 Конституції України культурна спадщина охороняється законом, держава забезпечує збереження історичних пам'яток та інших об'єктів, що становлять культурну цінність.

Згідно з положеннями частини першої статті 9 Конституції України, чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України.

Україна є членом Конвенції про охорону всесвітньої культурної і природної спадщини. Держави, які ратифікували Конвенцію, взяли на себе зобов'язання забезпечувати виявлення, охорону, збереження, популяризацію й передачу майбутнім поколінням культурної спадщини, що зазначена у статтях 1 і 2 цієї Конвенції. З цією метою держава має діяти перш за все власними зусиллями, максимально використовуючи наявні ресурси.

Виключно законами України визначаються, зокрема, засади цивільно-правової відповідальності, діяння, які є злочинами, адміністративними або дисциплінарними правопорушеннями, та відповідальність за них (пункт 22 частини першої статті 92 Конституції України).

У Рішенні від 30 травня 2001 року № 7-рп/2001 Конституційний Суд України зазначив, що виключно законами України мають врегульовуватись засади цивільно-правової відповідальності (загальні підстави, умови, форми відповідальності тощо), підстави кримінальної, адміністративної та дисциплінарної відповідальності - діяння, які є злочинами, адміністративними або дисциплінарними правопорушеннями (основні ознаки правопорушень, що утворюють їх склад), та відповідальність за них. У такий спосіб Конституція України заборонила врегульовувати зазначені питання підзаконними нормативно-правовими актами та встановила, що лише Верховна Рада України у відповідному законі має право визначати, яке правопорушення визнається, зокрема, адміністративним правопорушенням чи злочином, та міру відповідальності за нього (абзац сьомий пункту 2 мотивувальної частини).

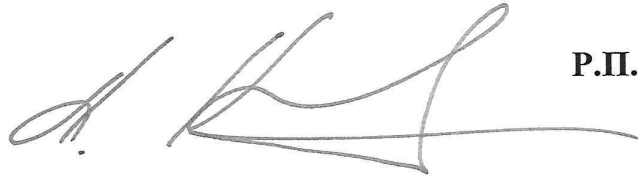
У своєму Рішенні від 12 лютого 2002 року № 3-рп/2002 Конституційний Суд України зазначив, що Конституція України як головне джерело національної правової системи є також базою поточного законодавства. Вона надає можливість урегулювання певних суспільних відносин на рівні законів, які конкретизують закріплені в Основному Законі положення (абзац перший підпункту 3.1 пункту 3 мотивувальної частини).

Зважаючи на зазначене, а також на те, що Верховна Рада України – єдиний орган законодавчої влади в Україні, одним із повноважень якого є прийняття законів (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85 Конституції України),

внесення запропонованих проектом Закону змін до чинного законодавства узгоджується з нормами Конституції України.

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення та Закону України «Про охорону культурної спадщини» (реєстр. № 6765 від 19 липня 2017 року), поданий народним депутатом України Князевичем Р.П., не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke at the end, positioned between the text 'Голова Комітету' and 'Р.П. КНЯЗЕВИЧ'.

Р.П. КНЯЗЕВИЧ